

Ο ANNIBΑΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ ΤΟΥ ROB. SCHERWOOD

Ύστερα από τόση άτυχία στην έκλογή του γλο-
καιρινού ρεπερτορίου, ο θίασος Μαρίκας - Κυβέλης
άνεβασε επί τέλους ένα έργο από τα πιο έ διαφέροντα
της σύγχρονης θεατρικής παραγωγής, τον «Αννίβα
πρό των Πυλών» του άμερικανού συγγραφέα Ro-
bert Scherwood.

Ο Scherwood, φανερά έπηρεασμένος από τον

Η Κ. ΚΥΒΕΛΗ

Μπέρναρ Σω, και μι-
μητής του σε ώρι-
σμένα σημεία, έχει έ-
πονομασθει «Σω της
Άμερικης». Παρ' όλη
όμως την έπιρροή, ή
προσωπικότης και ή
πρωτοτυπια του R.
Scherwood αναβλύ-
ζουναύθόρμητα κοθε
στιγμή στο έργο του.
Η κοινωνική σάτυρό
του δέ φθάνει βέ-
βαια τή δηκτική
καυστικότητα του με
γάλου δασκάλου του,
όμως τή χαρακτη-
ρίζει άγγλοσαξωνικό
χοῦμορ, άθρομητι-
σμός, έξυπνος διάλογος γοργός, και σκηνική οίκονο-
μία έπιτήδεια.

Δέν εινε χωρς έλατιώματα τὸ έργο αυτό, δέν εινε
άτηλλαγμένο από άμερικανικούς ρωμαντισμούς άμ-
φιβολης ποιότητος. Η φιλοσοφική διάθεση, και τὸ
άντιπολεμικό κήρυγμα πὸν άπηχεί γνωστὲς χυλιοει-
πωμένες αλήθειες δέ βρίσκουν τή πρέπουσα βα-
ρύτητα για νά εκφρασθῶν. Όμως ή αξία του έρ-
γου δέν συνίσταται στο ήθικό και φιλοσοφικό του πε-
ριεχόμενο, αλλά στη λαμπρή τεχνική, στην έξυπνό-
τατη σάτυρα, και στην έπιτυχή διαγραφή τῶν τύπων.
Όλα αυτά φτάνουν πολλές στιγμές σὲ τελειότητα
πὸν δικαιώνει τήν έπιτυχία του Scherwood στο διε-
θνές κοινό. Στόν «Αννίβα πρό των Πυλών», ή μάλ-
λον «Στήν ὁδὸ τῆς Ρώμης» ὅπως ειναι πραγμ ἄ
ὁ τίτλος, ὁ συγγραφεὺς πήρε για θέμα τήν ιστορική
ὑποχώρησι του νικητη Άννίβα μπρὸς στίς Ρωμαϊκές
Πύλες. Η ιστορία, παρ' ὄλες τίς προϋποθέσεις της,
δέ δικαιολογεί θεϊκά τήν ὑποχώρησι του Καρχηδό-
νιου στρατηλάτη, του ἀθρώπου πὸν περιήτησε «πε-
ρισσότερο από τρεῖς χιλιάδες μίλια», πὸν ἀψήφησε
χειμωρρώδη ποτάμια, πὸν διέσχισε με τή στρατεία
και τὸς ἐλέφαντές του τίς πανόψηλες χιονοσκέπα-
σιες Άλπεις για νά κατακτήσῃ τή Ρώμη, και στο

τέλος ἀρκέστηκε νά ρίψῃ ένα βέλος σὲ μιὰ ἀπ' τίς
Πύλες της, και νά ὑποχωρήσῃ ἀπ' τήν πόλι στην
ὁποία ἀντηχοῦσε ἀπειλητικά τὸ «Hannibal ante por-
tas». Ο Scherwood αὐθαίρετα και χαριτωμένα
πλάθει τὸ μῦθο πὸς μιὰ γυναίκα, μιὰ Έλληνίδα πὸν
συγκεντρώνει ὄλα τὰ χαρίσματα του νοῦ και τῆς μορ-
φῆς, πείθει τὸν Άννίβα νά ὑποχωρήσῃ, με τὸ νά του
μάθῃ πόσο μάταια και ριχῆ σημασία ἔχουν αἱ πολε-
μικὲς έπιτυχίες μπρὸς στη μεγάλη κατάκτησι τῆς χα-
ρᾶς στη ζωή. Δημιουργεί επίσης τύπους πὸν τὸν βοη-
θοῦν ν' ἀπηχῆσῃ παλῆά και σύγχρονα ἰδανικά, νά
διακωμωδίσῃ ἀρχαῖες και νέες κοινωνικὲς γελοιότη-
τες, μέσα στο έπιφανειακό ιστορικό πλαίσιο του έρ-
γου. Η εκτέλεσις ενδιαφέρουσα ὅσο και τὸ έργο. Η
κ. Κυβέλη ἐδέσποσε με τήν ὁμορφιά τῆς τέχνης της,
τῆς εμφανισέως της, και τῶν ὡραιότατων κοστού-
μιῶν της. Η κ. Κοτοπούλη και ὁ κ. Λογοθετιδης θά
ἦταν συμφωνότεροι με τίς ἀπαιτήσεις του λεπτοῦ
χοῦμορ, ἀν ἔδιναν περισσότερη κωμικὴ σόδαροφά-
νεια, και λιγώτερη μπουφόνικη κωμικότητα στοῦς
τύπους τῆς Ρωμαίας πατρικίας και του δικτάτορα.
Ο κ. Μυράτ, ἀν ἐφρόντιζε νά ναι κάπως τσαλακωμέ-
νος, και λιγότερο νέος και ὡραίος, θά ἔδινε πὸν ἐν-
διαφέροντα ἀποειλέσματα στη φιλότιμη προσπά-
θειά του. Οἱ κ. Γοβριηλίδης, Γιαννίδης και Τσαγα-
νέας στοῦς ἐπεισοδιακοὺς ρόλους τους καλοί, καθὼς
και ὁ κ. Παπᾶς πὸν με τή νέα του εμφάνισι προσέ-
θεσε μιὰ ἀκόμα έπιτυχία στο ἐνεργητικό του.

Κάθε εργασία νέου καλλιτέχνη πὸν φέρνει τή
σφραγίδα τῆς εὐσυνείδητης και θερμῆς προσπάθειας
ἀξίζει κάθε προσοχή. Η εμφάνισι του νέου σκηνο-
γράφου κ. Δοξιάδη ἀφίνει πολλὲς ἐλπίδες για μελ-
λοντική εξέλιξι. Επίσης οἱ νέοι ἠθοποιοὶ δ. Τζένη
Περιδου και ὁ κ. Κρίτας γνωστὸς ἀπὸ τήν έπιτυχή
εμφάνισι του στο «Διθύραμβο» του κ. Σικελιανού—
ἀφησαν με τὸ εὐσυνείδητο παίξιμό τους, και με τή
γεμάτ ὁμορφα νειάτα εμφάνισι τους μίαν ἐντύπωσι
καλή.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ